

עפ"ת 55963/11/13 - ראובן הירש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 55963-11-13 הירש נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט יחיאל ליפשיץ
מערער ראובן הירש
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק דין

1. לפני ערעור על הכרעת דינו של בהמ"ש קמא (תת"ע 8242-10-12 של כב' השופט גיל קרזבום) אשר הרשיע את המערער כי נהג בניגוד לתקנה 83 ב' (א) **לתקנות התעבורה**, תשכ"א - 1961 וזאת בכך שבתאריך 2.10.11 בשעה 07:50 נהג בצומת הרחובות גד וראובן בקרית ביאליק כשהוא אינו חגור בחגורת בטיחות.

2. עיון בהכרעת הדין ובנימוקי הערעור מעלה, שלמעשה לא היתה מחלוקת אמיתית בין הצדדים כי בעת שהמערער נצפה על ידי שוטרי התנועה נהג ברכבו בצומת הרחובות לעיל, הוא היה ללא חגורת בטיחות. טיעוניו של המערער נחלקו לשניים: הראשון, כי מדובר היה בתחילת נסיעה בלבד, לאחר שהוריד נוסעת זמן קצר לפני שהשוטרים הבחינו בו (המערער הינו נהג של רכב הסעות). בהקשר זה ציין בהמ"ש קמא, ובצדק, כי: **"אין בעובדה שהנאשם נהג ללא חגורת בטיחות מספר מטרים בודדים בלבד, כדי לפטור אותו מחובת החגירה והיה עליו להיחגר בטרם החל בנסיעה ולא במהלכה"**. השני, הוא כי יש להורות על ביטול תקנה 83 ב' לעיל וזאת משום נימוקים אותם חוזר המערער ומעלה בפני גופים שונים (בעיקר גורמי משרד התחברה; המערער צירף תכתובות רבות בנדון), ושעיקרם הוא שחובת חגירת חגורת בטיחות עלולה, לשיטתו, להעמיד נהגים בסכנת חיים, וזאת כאשר הם נקלעים למצבי מצוקה. המערער הפנה לעברו כנהג משאית ולכך שנהג שנים רבות בסמוך לגבול הצפון במצבי סיכון שונים, ללא חגורת בטיחות.

3. ב"כ המשיבה טען כי לא הונח כל בסיס - עובדתי או משפטי, להתערבות בהכרעת דינו של בהמ"ש קמא. עוד נטען, כי לא הונח כל בסיס לשקילת ביטול התקנה לעיל, קל וחומר לביטולה.

4. אין לי אלא להסכים לטיעוני המשיבה. למעשה, אין חולק שהמערער נסע, כאמור לעיל, כשהוא אינו חגור בחגורת בטיחות, עת שנצפה על ידי שוטרי התנועה. טענת המערער כי הדבר היה מטרים ספורים לאחר תחילת נסיעה, אינה מעלה ואינה מורידה לעצם ההרשעה. גם לטענת המערער (אותה הוא טוען, כך עולה, מזה שנים רבות) לביטול התקנה, אין כל בסיס. אכן, לבתי המשפט קיימת, כעקרון, הסמכות להורות על בטלות תקנה, אולם איני סבור כי הדבר נוגע לענייננו. החובה לחגור חגורת בטיחות הינה רק אחת מתקנות תעבורתיות

(ואחרות) המטילות חובה על אדם לשמור על עצמו ועל נוסעי הרכב. אכן, יש בה (גם) מן הפטרנליזם אך יש בה גם היגיון והצדק רב. מדובר בהוראה שמטרתה להציל חיים ולמנוע פגיעות בגוף. הדבר הוכח במקרים ומחקרים רבים. לא מצאתי בטענותיו הבלתי מבוססות של המערער ממש, או שיהיה בהן כדי לפתוח דיון מעמיק בנדון.

5. לעניין גזר הדין, בית המשפט קמא דן את המערער לקנס של 300 ₪. גם בכך לא מצאתי מקום להתערב.

6. סוף דבר, אני מורה על דחיית הערעור.

7. המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים. כתובת המערער: רח' פלמ"ח 4 ג', קרית ביאליק.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ד, 05 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.